

Matkaraportti Magdeburg kesä 2013

Seuraava matkaraportti käsittelee kesällä 2013 tapahtunutta opiskelijavaihtooni Magdeburgin Otto-von-Guernicke Universitätissa. Tarkoituksena on erityisesti käsitellä käytännön asioita matkaan ja vaihtoon liittyen sekä valaista mahdollisia ongelmia ja miten ne voitaisiin välttää.

Johdanto

Johdannossa esitellään lyhyesti orientaatiopäivät, saksan kielikurssi, opintojen aloitus ja lopetus, lomat ja tentit. Tarkemmin kyseisiin aihealueisiin perehdytään johdannon jälkeen varsinaisessa matkakertomuksessa.

Orientaatiopäivät sisälsivät lyhyehkön pp-esityksen käytännön asioista, joka oli käsittääkseni yhteinen kaikille vaihto-opiskelijoille pääaineesta riippumatta. Mitään tiedekunnan omaa orientaatiotilaisuutta ei järjestetty tai en ainakaan sellaisesta ollut tietoinen. Suppeudestaan huolimatta esitys sisälsi avainasiat opintojen aloittamisen, tentteihin ilmoittautumisen ja opintojen lopettamisen suhteen. Käytännön tasolla päävastuu vaihto-opiskelijoiden orientaatiosta oli heillä itsellään jaetun ohjemateriaalin avustamana. Avun pyytäminen oli toki sallittua ja suotavaakin, mikäli jokin asia jäi epäselväksi. Edellä mainitun esityksen lisäksi meille pidettiin kirjastokierros, jonka yhteydessä ohjeistettiin kirjaston käyttö, sekä rekisteröiduttiin kirjaston asiakkaiksi.

Kävin kielitaitoni elvyttämiseksi opiskelujeni ohessa yhden kielikurssin ensimmäisellä viikolla pidetyn lyhyen intensiivikurssin lisäksi. Vaihto-opiskelijoille suunnatut kurssit (Deutsch als Fremdsprache) olivat varsin kattavia. Kurssia pidettiin yhteensä neljä kertaa viikossa, joista kolme käytettiin tavalliseen kielen opetukseen ja toinen kielioppiin. Erasmus-opiskelijat saavat osallistua kurssin toiseen osioon ilmaiseksi, mutta kielioppiosiota joutuu maksamaan 40€.

Mikäli halusi saada kurssista opintopisteitä (joita oli jaossa kokonaiset 10 kappaletta), tuli osallistua ko. kurssin molempiin osioihin, joista ensimmäinen keskittyi siis kielioppiin ja toinen erinäisiin aihealueisiin, kuten toimistoissa vierailuun ja ajanvarauksiin, joka nousi matkan aikana yllättävän tärkeään rooliin.

Opintojen aloitukseen liittyikin paljon erinäisissä toimistoissa ravaamista, johon meni paljon aikaa. Orientaatioviikkojen jälkeen varsinaiset luennot alkoivat. Luentojen ja kurssien osalta ei yleisesti ollut ainakaan kauppatieteellisen tiedekunnan osalta minkäänlaista virallista ilmoittautumismenettelyä, joka olisi ollut pakollinen. Tärkein ilmoittautuminen kurssien läpäisemisen suhteen oli ehdottomasti tentteihin ilmoittautuminen. Asiaa mutkisti se, että jokaisen kurssin kohdalla ilmoittautumisajat olivat keskellä lukukautta, eikä näiden aikojen umpeuduttua ilmoittautumiseen ja sen kautta kurssien läpäisyyn ollut enää mahdollisuutta.

Opiskelujen lopetus oli myös byrokratian rikastama prosessi, vaikka tällä kertaa toimistoissa juokseminen oli alkua vähäisempää. Opintojen aloittamiseen ja lopettamiseen liittyviin vaiheisiin perehdytään tarkemmin johdannon jälkeen.

Satunnaisia lomapäiviä oli pitkin lukukautta melkoisen runsaasti. Useimmat näistä olivat erinäisiä pyhäpäiviä, joiden merkitys oli Saksassa selvästi suurempi, kuin Suomessa. Valitettavasti lomapäiviin menetettyjä luentoajoja ei oltu etukäteen otettu huomioon ja korvaavat luennot siirrettiin luontevasti lauantaille. Näin ollen vapaapäivien kokonaismäärä säilyi suurin piirtein samana kuin ilman lomaa, vaikkakin vapaat viikonpäivät vaihtelivat silloin tällöin.

Tenteissä ei poikkeavan ilmoittautumiskäytännön lisäksi ollut mitään ihmeellistä. Kuulustelutilaisuuksiin tuli saapua hyvissä ajoin, eikä minkäänlainen huijaaminen ollut luonnollisesti sallittua. Tenttipaperille suunnistettiin oman opiskelijanumeron avulla, eli toisin sanoen tenttipaikat oli määrätty etukäteen. Tenttiin vastaamiseen käytettävä aika oli melko suppea

ottaen huomioon tenttien laajuudet. Omalla kohdallani tenttiaika vaihteli tunnista kahteen tuntiin. Etenkin tunnin mittaisissa tenteissä en kyennyt vastaamaan kaikkiin kysymyksiin, vaikka kirjoitin miltei koko ajan. Jos niukahkoa tenttimisaikaa ei oteta huomioon, olivat tentit pääpiirteissään hyvin samankaltaisia, joihin olen Suomessa tottunut. Mainittakoon tosin se, että pääsin ensimmäistä kertaa elämässäni suorittamaan tenttiä messukeskukseen. Luulin järjestelyä ensin vitsiksi, mutta ilmeisesti tenttiin osallistuvien suuren määrän vuoksi oli yliopisto ulkoistanut tenttihuoneen messukeskukselle.

Lähtö ja saapuminen

Lähdin 3. periodin päätyttyä Lappeenrannassa Saksaan hyvissä ajoin. Magdeburgiin pääsemiseksi olin pohtinut kahta vaihtoehtoa: lento Helsingistä Berliiniin ja lyhyehkö juna- tai bussimatka tai lento Tampereelta Bremeniin, johon sisältyi kohtuullisen pitkä junamatka lennon jälkeen. Päädyin jälkimmäiseen johtuen erään halpalentoyhtiön kohtuullisista hinnoista. Valitettavasti junalla matkustaminen on Saksassa melko kallista, ellei osaa toimia kattavan, mutta ensimmäistä kertaa maassa vierailvalle monimutkaisen alennus- tai kimppakyytijärjestelmän kanssa. Vaikka kallis junamatka vailla opiskelija-alennuksia yllättikin, jäivät kokonaiskustannukset silti Helsinki-Berliini-Magdeburg-vaihtoehtoa alhaisemmiksi.

Saavuin Magdeburgin päärautatieasemalle etukäteen ilmoittamani ajankohtana 20. maaliskuuta, jossa minua vastassa oli varsin ystävällinen yliopiston lähettämä henkilö. Hänen avullaan pääsin asunnolleni, joka sijaitsi aivan yliopiston vieressä. Valitettavasti minulle varattu avain oli väärä, eikä oikeaa avainta ollut mahdollista saada saman päivän aikana myöhäisestä saapumisajankohdastani johtuen. Tästä syystä jouduin viettämään ensimmäisen yön paikallisessa hostellissa. Sain kuitenkin apua minua vastassa olleelta tytöltä huoneen varaamisessa ja yöpymiskustannuksien osalta korvauksen hakemisessa.

Seuraavana aamuna matkasimme takaisin kampukselle, jossa vierailimme paikallisen kv-koordinaattorin luona. Hän pahoitteli tilannetta ja parin puhelun jälkeen ilmoitti, että voisimme hakea oikean avaimen asuntoja vuokraavan tahon toimistosta. Samalla hän pyysi nähdä eurooppalaista sairaanhoitokorttia, josta otettiin kopio. Oli hyvä, että kyseinen kortti oli yhä voimassa, koska muutoin olisin luultavasti joutunut ottamaan vakuutuksen oleskeluni ajaksi paikalliselta vakuutusyhtiöltä.

Oikean avaimen noudon jälkeen minua opastanut tyttö vei minut asunnolleni. Asunnossa oli fuksipussia muistuttava kangaskassi, jossa oli liuta erilaisia ohjeita ja esitteitä. Tyttö selvensi lyhyesti tärkeimpien ohjeiden sisällön ja ehdotti, mitä minun tulisi tehdä seuraavaksi. Tämän jälkeen hän lähti ja jätti minut lukemaan juuri saamiani ohjeita. Kädestä pitäen opastaminen päättyi selvästikin tähän ja olin nyt jatkon kanssa pääasiassa omillani.

Alkuvalmistelut

Opintojen aloittaminen ei ollut kovinkaan yksinkertainen tai ainakaan nopea prosessi. Kampuksen rakennukset olivat merkitty numeroin, jotka tulivat tutuksi erinäisten alkuvalmisteluiden yhteydessä. Lukukausimaksun maksaminen, opiskelijakortti, opiskelijaksi rekisteröityminen, asukkaaksi rekisteröityminen, pankkitilin avaus ja suoraveloitussopimuksen tekeminen asuntoja vuokraavan tahon kanssa olivat tärkeimmät alkutoimet.

Omalla kohdallani aloin selvittää alkuvalmisteluja kaikessa rauhassa aikaisen saapumiseni turvin. Valmisteluja vaikeuttivat mm. toimistoaikojen erikoisuus (toimisto saattoi olla auki esimerkiksi maanantaina 10-12, tiistaina 14-16 ja keskiviikkona kiinni) ja se, että valmistelut tuli suorittaa tietyssä järjestyksessä. Tämä luonnollisesti luo ongelmia toimistokäyntien yhteensovittamisen kanssa, jonka vuoksi alkuvalmisteluihin tuhrautui useampi päivä.

Valmisteluiden pakollinen suoritusjärjestys loi melkoisen monimutkaisia kuvioita. Esimerkiksi pankkitiliä ei voinut avata ennen rekisteröitymistä

asukkaaksi, johon puolestaan tarvittiin vuokrasopimus, johon tarvittiin todistus opinnoista paikallisella yliopistolla ja kuitit takuuvuokran, ensimmäisen vuokran ja lakanoiden (asuntoni oli valmiiksi kalustettu) maksamisesta. Yliopistolla oli toki tiloja, joista kuitteja saattoi tulostaa, mutta tätä varten tarvitaan yliopiston tunnukset, joita varten koko alkusähellys tuli suorittaa. Onneksi sain tulostaa tarvittavat kuitit kv-koordinaattorin toimistolla. Paikallinen pankkitili oli puolestaan pakollinen vuokranmaksuun tehtävää suoraveloitussopimusta varten. Suoraveloitussopimuksen sijaan olisin vaihtoehtoisesti voinut käydä kuukausittain esittelemässä vuokranmaksukuitteja toimistoissa, joka ei kuitenkaan alun toimistorallin ja tulostusongelmien valossa näyttänyt kovinkaan optimaaliselta ratkaisulta.

Pankkitilin avaamiseen liittyi lisäksi eräs toinen ongelma. Oleskeluajan ollessa suhteellisen lyhyt monikaan pankki ei syystä tai toisesta halunnut asiakkuuttani. Stadtparkasse-nimellä toimiva pankki suostui kuitenkin varaamaan kanssani ajan tilinavaamista varten. Kyseisen tapaamisen aluksi virkailija soitti ilmeisesti esimiehelleen varmistaakseen voiko tilin avata vain muutamaksi kuukaudeksi. Onnekseni tilin avaukseen saatiin lupa ja sain lopulta paikallisen pankkitilin.

Alkuvalmisteluihin tuhrautui siis yllättävän paljon aikaa. Vaikka olisinkin voinut optimoida ajankäyttöäni paremmalla suunnitelmalla, olisi valmisteluihin silti mitä luultavimmin mennyt useampi päivä kummallisista toimistoajoista ja valmistelujärjestyksen joustamattomasta luonteesta johtuen. En kuvaile jokaista vaihetta tässä sen tarkemmin, mutta liitän matkakertomukseni loppuun ohjelman liittyen alkuvalmisteluihin, jotta siitä kiinnostuneet voivat tutustua niihin lähemmin.

Kursseille & tentteihin ilmoittautuminen, opiskelu ja learning agreement

Kursseille ilmoittautuminen jäi kohdallani hieman epäselväksi. Erinäisiä portaaleja ja ilmoittautumissivustoja oli runsaasti, joiden varsinainen funktio on

minulle tiettyjen sivustojen osalta edelleen mysteeri. Kurssi-ilmoittautumisia saattoi tehdä tiettyjen kurssien kohdalla, joka mahdollisti luentomateriaalin lataamisen, mutta toisten kurssien kohdalla ilmoittautuminen ei onnistunutkaan ja kurssimateriaali tuli hakea kurssien omilta kotisivuilta. Ilmoittautumiskäytäntö olikin poikkeava kurssista riippuen, mutta ilmoittautuminen kurssille ei ollut välttämätöntä tenttiin osallistumisen kannalta. Suorittamani kielikurssin osalta tilanne oli toisenlainen. Paikat olivat rajoitettuja, joten ilmoittautuminen oli sitova ja pakollinen.

Tentti-ilmoittautumisen olisi ilmeisesti voinut tehdä verkossa, mutta omalla kohdallani kyseinen portaali ei toiminut. Tästä johtuen tein tentti-ilmoittautumiseni toimistossa. Kuten jo aiemmin totesin, oli jokaisen kurssin tenttiin ilmoittautumisen kohdalla omat aikarajansa, jotka olivat useimmiten hyvin kaukana varsinaisesta tenttiajankohdasta. Muista kursseista poiketen kielikurssin tenttien ilmoittautumiskäytäntö oli erilainen. Ilmoittautuminen hoidettiin oppitunnilla opettajan ohjastamana.

Opiskelu oli hyvin samanlaista, kuin Suomessa, jos ei poikkeavaa opetuskieltä oteta huomioon. Luennoilla sai käydä, jos halusi (ainakin valitsemillani kursseilla) ja minkäänlaista osallistumispakkoa ei ollut. Oma learning agreementtini meni valitettavasti aivan uusiksi. Kaavailtu sivuainekokonaisuus ei onnistunutkaan, koska noin 80% valitsemistani kursseista ei järjestetty ollenkaan. Tästä johtuen alku oli melkoisen tahmeaa, sillä en oikein tiennyt mitä kursseja valita. Kävinkin useammilla luennoilla tutustumassa, sekä pyrin valitsemaan kursseja aikataulua ja Suomessa aloitettavaa maisterintutkintoa silmällä pitäen.

Opetuksen taso oli useammilla kursseilla positiivinen yllätys. Luennoitsijat osasivat englantia pääasiassa erittäin hyvin, vaikka kuulin tosin aivan päinvastaista muilta vaihto-opiskelijoilta. Luennoitsijoiden kielitaidot liittynevätkin ainakin osaltaan tiedekuntaan ja sen luonteeseen, jotka kauppatieteellisen tiedekunnan tapauksessa olivat hyvällä tasolla.

Vapaa-aika, harrastusmahdollisuudet ja liikkuminen

Magdeburg on noin 230 000 asukkaan kaupunki, jossa on kohtuullisesti harrastusmahdollisuuksia. Yliopistolla oli tarjolla runsaasti erilaisia liikuntakursseja, joille tuli kuitenkin ilmoittautua hyvissä ajoin niiden suuresta suosiosta johtuen. Kursseja oli laidasta laitaan aina pingiksestä kiipeilyyn. Kampuksella oli ainakin yksi liikuntahalli ja tenniskenttiä, joita saattoi käyttää ilman varsinaista kurssiakin, tosin tällöin ne olivat maksullisia. Liikuntahallin yhteydessä oli kuntosali, jota en kuitenkaan itse käyttänyt liian suuresta kävijämäärästä johtuen. Käytin itse keskustassa sijaitsevaa 24 tuntia vuorokaudessa ja seitsemän päivää viikossa auki olevaa kuntosalia, josta maksoin 20€/kk. Valitettavasti en päässyt osallistumaan liikuntakursseille itse, jota kompensoin lenkkeilemällä. Magdeburgissa on paljon luontopolkuja ja lenkkeilinkin usein metsäpolulla Elben varrella.

Kaupungissa itsessään on jonkin verran nähtävää, mutta parhaat kohteet ja nähtävyydet koin vaihtoaikanani muualla. Liikkuminen Magdeburgissa oli edullista, koska reilun 70€ lukukausimaksuun sisältyi kaupungissa liikennöivien bussien ja raitiovaunujen rajaton käyttöoikeus. Lipuntarkastajista selvisi näyttämällä voimassa olevaa opiskelijakorttia. Muualle matkustaminen onnistuu parhaiten junalla. Kaupungin liepeillä on myös pieni lentokenttä, mutta sen lentokohteet ovat melko rajalliset.

Omien matkojen lisäksi yliopiston läheisyydessä toimiva vaihto-opiskelijoiden vapaa-ajan aktiviteettien organisointiin keskittynyt opiskelijajärjestö (IKUS, Interkulturelle Studenten) järjestää runsaasti matkoja Saksan sisällä. Matkoille osallistuminen vaatii sitovan ilmoittautumisen etukäteen, mutta matkat itsessään maksavat viidestä eurosta muutamiin kymmeneen euroihin riippuen matkan pituudesta.

Opintojen lopettaminen

Opintojen lopetus riippuu luonnollisesti valittujen kurssien päättymis- ja tenttimisajankohdista. Varsinaisia tenttiviikkoja ei ollut vaan luentojen päätyttyä tenttejä oli silloin tällöin. Omalla kohdallani ensimmäinen tentti oli 11. heinäkuuta ja viimeinen 3. elokuuta. Lisäksi kurssit, joille itse osallistuin kestivät koko lukukauden, enkä ainakaan kuullut puolta lukukautta kestävästä kurseista. Opintojen lopettamiseen liittyi jälleen toimistoissa vierailua, kun kaikki alussa tehdyt sopimukset, ilmoitukset ja jäsenyydet piti saattaa päätökseen.

Asunnon kohdalla lopputarkastus piti sopia erikseen ja ilmeisesti myös takuuvuokran maksua varten olisi pitänyt varata aika. Menin toimistoon takuuvuokraa varten ilman ajanvarausta, joka oli toimistossa istuvalle naiselle aluksi kovin hämmentävää. Sain kuitenkin lopulta kirjoittaa tilitietoni ylös ilman ajanvarausta, johon meni korkeintaan viisi minuuttia.

Käytännön elämään liittyviä asioita

Listaan lopuksi vielä muutaman käytännön seikan, jotka jäivät päällimmäisenä mieleen vaihtoajaltani. Aloitan mahdollisilla kieliongelmilla.

Ajatus siitä, että englannin kielellä pärjää joka paikassa ei ainakaan Magdeburgin kohdalla pidä paikkaansa. Toimistoissa ja kaupoissa asioiminen luonnistuu usein saksan kielen jälkeen parhaiten elekielellä, sillä moni paikallinen asiakaspalvelualan ammattilainen ei puhu sanaakaan englantia. Huomasin myös usein, että vaikka englantia osattaisiinkin, ei sitä puhuta mielellään. Englanninkieliset tiedustelut saavat usein osakseen vastauksen sijaan kummastuneita katseita ja hämmennystä. Onneksi edes välttävää saksaa hallitseva pärjää tilanteissa kohtuullisen hyvin. Muutamat avainsanat kannattaa kuitenkin painaa mieleen ennen toimistoissa asioimista.

Vaikka pääasiallisena asioimiskielenä on useimmiten saksa, poikkeuksiakin on. Sain apua englanniksi mm. avatessani puhelinliittymää, avatessani pankkitiliä ja asioidessani parturissa. Huomasin, että lyhyt saksankielinen tiedustelu vastapuolen englannintaidoista auttoi muuttamaan kummastuneet katseet ja hämmennyksen englanninkieliseen kanssakäymiseen.

Kaupassa asioiminen oli oma lukunsa. Vaikka elintarvikkeet olivat ainakin suomalaisella mittapuulla todella edullista, joutui kaupoissa muunlaisten haasteiden eteen. Kassalla kysyttiin milloin mitäkin, johon oma kielitaitoni ei aluksi riittänyt. Myöhemmin kielitaitoni elpyessä ymmärsin, että kassoilla kyseltiin usein kuitintarpeen ja kanta-asiakaskortin lisäksi pienten kolikkojen perään. Pieniä kolikkoja kyseltiinkin miltei joka kerralla, kun ostoksien loppusumma ylitti jonkin viiden euron kerrannaisen muutamilla senteillä tai euroilla. Näiden lisäksi kysyttiin usein muista ostos- tai asiointitarpeista. Vaikka monet kysymyksistä vaikuttavat itsestään selviltä, ei tilanne ollut aina kuitattavissa sanomalla "nein" useampaan kertaan. Kerran minulta kysyttiin kassalla esimerkiksi onko kaikki hyvin. Kassahenkilöiden huolenpito on sinänsä erinomaista asiakaspalvelua ja varsin ystävällistä, mutta kieltä taitamattoman kanssa ne voivat luoda kiusallisia tilanteita.

Hyvällä kielitaidolla varustautunut selviää näistä tilanteista luonnollisesti helpolla. Otin asian käsittelyyn korostaakseni, että vaikka opetuskieli olisikin englanti ei paikallisen kielen merkitystä kannata unohtaa siksi, että kuvittelee kaikkien eurooppalaisten osaavan englantia. Mikäli kielitaito saksan kohdalla on pahasti ruosteessa tai olematon suosittelisinkin ainakin perusteiden kertaamista tai opettelua käytännön elämän helpottamiseksi.

Asunnon hankkimiseen käytettävä aika ratkaisee paljon. Itse hoidin asumisen helpoimman kautta, eli ilmaisain esi-ilmoittautumisen yhteydessä asuntotarpeestani ja tein asuntohakemuksen. Tällä tavoin pääsee mitä luultavimmin opiskelija-asuntolassa sijaitsevaan yksiöön. Huomasin myös, että vaikka hakemukseen voi merkitä asuntolapreferenssinsä, laitetaan suurin osa vaihto-opiskelijoista samaan taloon heidän toiveistaan huolimatta.

Asuntolan yksiö on kooltaan noin 17 m², jossa on jääkaappi, kylpyhuone, pöytä ja sänky, mutta johon ei sisälly omaa keittiötä. Jokaisessa kerroksessa on muutama yhteiskeittiö, jotka ovat asukkaiden käytössä. Asuntoloissa pidettiin usein nk. keittiöbileitä, joissa ko. yhteiskeittiöt joutuivat koetukselle. Vaikka keittiötä siivottiin päivittäin, oli niiden hygieenisuus hetkittäin hieman kyseenalainen. Lisäksi keittiöissä ei ollut lainkaan uuneja, pelkästään tiskialtaat ja hellat, joka luonnollisesti rajoittaa ruuanlaittoa.

Asuntotilanne Magdeburgissa on melko hyvä. Asuntoja tarjoavia tahoja on runsaasti ja vaihtoehtoja riittää soluasunnoista isompiin kerrostaloasuntoihin. Pienellä vaivalla saattaakin saada itselleen kampuksen asuntolaa huomattavasti edullisemman huoneen (joissain tapauksissa vuokra saattaa olla noin puolet kampuksella sijaitsevan yksiön vuokrasta), mukavat kämppäkaverit ja toimivan keittiön. Jos päättää kuitenkin ottaa asunnon kampuksen asuntolasta, kannattaa kiinnittää huomiota asunnon alkukuntoon ja ilmoittaa mahdollisista puutteista. Vaikka kunto oli oman asuntoni kohdalla melkoisen huono, on lopputarkastus tarkka. Omalla kohdallani lopputarkastus meni läpi, mutta kuulin valituksia tapauksista, joissa reilun 200€ takuuvuokrasta oli jäänyt noin 60€ vuokralaiselle likaisuuden ja ilmoittamattomien vikojen johdosta.

Kuten jo aiemmin mainitsin, junalla liikkuminen on tavallisesti melkoisen kallista lystiä Saksassa. Matkustamista suunnitellessa kannattaakin kiinnittää huomiota ajankohtaan ja etukäteisvalmisteluihin. Lisäksi on aina eduksi, jos et matkusta yksin. Raitiovaunuyhtiö tarjoaa nimittäin erilaisia ryhmälippuja, joita kaikkia koskevat tapauskohtaiset rajoitukset. Näistä itse käytin eniten viikonloppulippua (Schönes Wochenende-Ticket), jolla useampi henkilö voi matkustaa päivän ajan paikallisjunilla maan sisällä rajattomasti. Lipulla voi matkustaa maksimissaan viisi henkilöä 42€ hintaan, joka on melko edullista ottaen huomioon, että maksoin Bremenin ja Magdeburgin välisestä kolmen tunnin matkasta yli 50€.

Junaliikenteen lisäksi Saksassa on laajalti käytössä eräänlainen kimppekyytijärjestelmä. Ko. järjestelmä tukeutuu internetsivustoihin, jonne voi

ilmoittaa ja josta voi hakea erilaisia matkoja. Hinnat on ilmoitettu useimmiten etukäteen tai vaihtoehtoisesti ne voidaan sopia myöhemmin. Kannattaa kuitenkin kimpakyytejä käyttäessä sopia hinta ennen matkalle lähtöä, jotta ei kohtaa ikäviä yllätyksiä. Kimpakyytijärjestelmä on ainakin paikallisten mukaan turvallinen ja lähtö tapahtuu usein rautatie- tai linja-autoaseman liepeiltä, joten kyseessä on varteenotettava vaihtoehto matkustajille. Käytin itse kimpakyytiä kahdesti ilman sen suurempia ongelmia.

Lopuksi kyseistä vaihtokohdetta harkitsevien tulisi kiinnittää huomiota Suomen lukukausista poikkeaviin opiskeluaikoihin. Syys- ja kevätlukukausien sijaan opiskellaan talvi- ja kesälukukausina. Talvilukukausi alkaa lokakuussa ja kesälukukausi huhtikuussa ja päättyy heinä- tai elokuussa. Matkustin itse Suomeen 14. elokuuta, joka siis jätti reilun viikon kesäloman ennen opintojen alkamista Suomessa. Kesätyöt ja lomailu Suomessa jäävätkin luonnollisesti vähemmälle, mikäli osallistuu kesälukukaudelle ko. yliopistossa.

Seuraavalla sivulla on ohjelista vaadittavista alkuvalmisteluista ja niihin liittyvistä toimista.

The First Steps in Magdeburg

Welcome to the Otto von Guericke University!

This is what you have to do...

- (1) Tenancy agreement - proof of a permanent domicile in Magdeburg.
- (2) Citizens Office (Bürgerbüro): You will get the certificate of registration - „Meldebescheinigung“. Checklist: ID/passport, tenancy agreement, *biometric* photo for EU citizens. Note: April 2nd, 3rd (9-12am) April 8th, 10th 9-12am & 1-2.30pm) the Citizens Office will be in the CSC (Campus Service Center—Building 1).
- (3) Open a bank account Checklist: admission letter, „Meldebescheinigung“, passport, bank account information of the University and renter.
- (4) EU citizens only need their EHIC but also a confirmation by a health insurance that they will be responsible. All other students have to register for a German health insurance. Checklist: passport, admission letter, bank information. (fee: approx.: 80€/month)
- (5) Tuition fee can be paid in cash at the “Barkasse” in building 6 room 22 (Mrs. Brandes). Opening hours: Mo/Tue/Wed/Thu 10-11.30am & 1-2pm, Fr 9.00am-11.30am.
- (6) Enrolment as an **exchange student** at Mrs.Behnert (Building 18,Room 149), Opening hours: Mo-Thu 10-12am & 1-3pm Enrolment as **fulltime student** at Mrs.Lapp (Building 6, Room 8). Checklist: ID/passport, health insurance certificate, receipt of tuition fee, admission letter, photo (see more information).
- (7) For non-EU-citizens: If you stay longer than 3 months, you have to register at the foreigners’ office Checklist: passport, visa, *biometric* photo, copies of health insurance certificate, enrolment certificate, proof of sufficient financial support (min. 659€/month), „Meldebescheinigung“, tenancy agreement. (all of those in original and copy) fee: 110€ cash for a stay more than one year, 50€ for a stay less than one year.
- (8) Registration for your exams in the corresponding examination office. Please make sure that you know and do not forget the specific period for exam registration.
- (9) Questions/Problems: ERASMUS students go to Mrs. Behnert, all others to Mrs. Böhning.
- (10) Deregistration from university („Exmatrikulation“) and from the resident offices. If you have your room for a too long time, make sure to cancel it 2 –3 in advance, depending on the renter.

The Steps

Accommodation	1
Resident Registration Office	2
Finances	3
Health Insurance	4
Tuition Fee	5
Enrolment	6
Foreigner Registration Office	7
Studies/ Exams	8
Questions/ Problems	9
Termination of Studies	10

IKUS Contact

Office Hours:
to be announced

E-Mail: ikus@ovgu.de
Website: www.ikus.ovgu.de
Facebookgroup:
_“IKUS Magdeburg”

Important Office Hours

Citizens Office (Bürgerbüro):

Mon 08:00 – 15:00
Tue 09:00 – 18:00
Wed 12:00 – 15:00
(closed every 1st Wed of the month)
Thu 09:00 – 18:00
Fri 08:00 – 12:00

Foreigners’ Office:

Mon 08:00 – 12:00
Tue 09:00 – 12:00 +
14:00 – 17:30
Wed closed
Thu 09:00 – 12:00
Fri 08:00 – 12:00

International Office (AKAA):

Building 18, Room 149/150
Mon 10:00 – 12:00
Tue, Thu 10:00 – 12:00 +
13:00 – 16:00

E-Mail:
Eva.Boehning@ovgu.de
Anne-katrin.behnert@ovgu.de

Breiter Weg 222, tram stop “Domplatz” (tram 2,5,9,10)

